

Espai 13

Huaqian Zhang
Michael Kleine
Ghislaine Leung
Victor Ruiz Colomer
Camilla Wills

2026

de les 18.12 a les 17.48

A cura

d'Alejandro Alonso Díaz

Amb la col·laboració de:

B Sabadell
Fundació

Índex

Informació del cicle	4
Nota de premsa	5
Comissariat	9
– Alejandro Alonso Díaz	10
Artistes	11
– Huaqian Zhang	12
– Michael Kleine	13
– Ghislaine Leung	14
– Victor Ruiz Colomer	15
– Camilla Wills	16
Informació general	17

Informació del cicle

de les 18.12 a les 17.48

Cicle d'exposicions de l'Espai 13
de la Fundació Joan Miró

06.02.2026 – 17.01.2027

Un cicle comissariat per
Alejandro Alonso Díaz

Huaqian Zhang

ARNA

Del 6 de febrer al 6 d'abril de 2026

Michael Kleine

Del 22 d'abril al 5 de juliol de 2026

Ghislaine Leung

Del 17 de juliol al 18 d'octubre de 2026

Victor Ruiz Colomer

Del 30 d'octubre de 2026 al 17 de gener de 2027

Camilla Wills

Del 14 de juliol de 2026 al 17 de gener de 2027

Amb la col·laboració de:

B Sabadell
Fundació

de les 18.12 a les 17.48 marca l'espai de temps d'una condició infraestructural. Tenint en compte el moment en què el sol s'amagarà el primer i l'últim dia d'aquest cicle expositiu, s'introdueix una lògica cíclica i de reciprocitat en què l'energia neix i s'assaja constantment. Aquest moviment esbossa una composició diària i contínua com una dimensió sistèmica, un vector albada-ocàs des del qual s'assenyalen els modes de producció i consum del temps com a patrons que reproduïxen tant el continu de l'opressió com la possibilitat constant de renovació. Una operació en què forma i contingut ja no permeten un aïllament delimitat, sinó una reciprocitat mútua.

Quan el sol s'amaga darrere l'horitzó, mor i viatja pel regne d'Hades, i a l'inframón remodela la seva existència. En el context del capitalisme logístic, els elements infraestructurals apareixen com aquest estrat de l'inframón que té uns patrons i uns protocols que prometen una distribució infinita. Aquest lapse de temps conté la línia de subministrament i la cadena de muntatge. Els ritmes, l'eficiència i les mètriques són fonts d'una coreografia col·lectiva massiva, un teatre d'operacions logístiques, una dramatúrgia en què l'energia sempre s'escapa. *S'esvaeix, es desposseeix de tota aparença identificable i, en retirar-se ad infinitum, es fon en l'absolut, interactua amb nosaltres, com nosaltres mateixos.*¹ Mercaderies, capital i valor que reproduïxen els cicles perpetus del sol com una il·lusió energètica. Una mena de mitologia en què, cada dia, la distribució es repeteix per primera vegada.

L'obra dels cinc artistes que formen aquest cicle expositiu es concep com un espai de negociació —material, sistèmica, emocional, administrativa i social— en què l'energia també ocupa un espai negatiu i es manifesta com a decadència, repòs i mancança. Les seves pràctiques permeten recon-

figurar la fricció entre assentament i transformació, un espai on el jo es pot dissoldre en el seu entorn. Operant mitjançant una sèrie de condicionaments espacials i materials, les obres qüestionen com l'energia circula a través de convencions sistèmiques —i els consensos socials, marcs legals i estructures econòmiques que les defineixen— en un procés de productivitat i decadència simultània. Quins són els fluxos energètics que podem rastrejar en una transferència bancària, en un currículum, en un desnonament? Quines són les infraestructures socials que dissipen o enforteixen aquestes energies? Com un corrent elèctric que desbarata la productivitat normativa, aquí el vector espai de temps és un sistema de retroalimentació. **de les 18.12 a les 17.48** suggereix un arc en la nit, un calendari energètic d'addició i extracció, de mancança i desig, una circumferència d'intimitat i pèrdua en què les infraestructures es revelen a si mateixes.

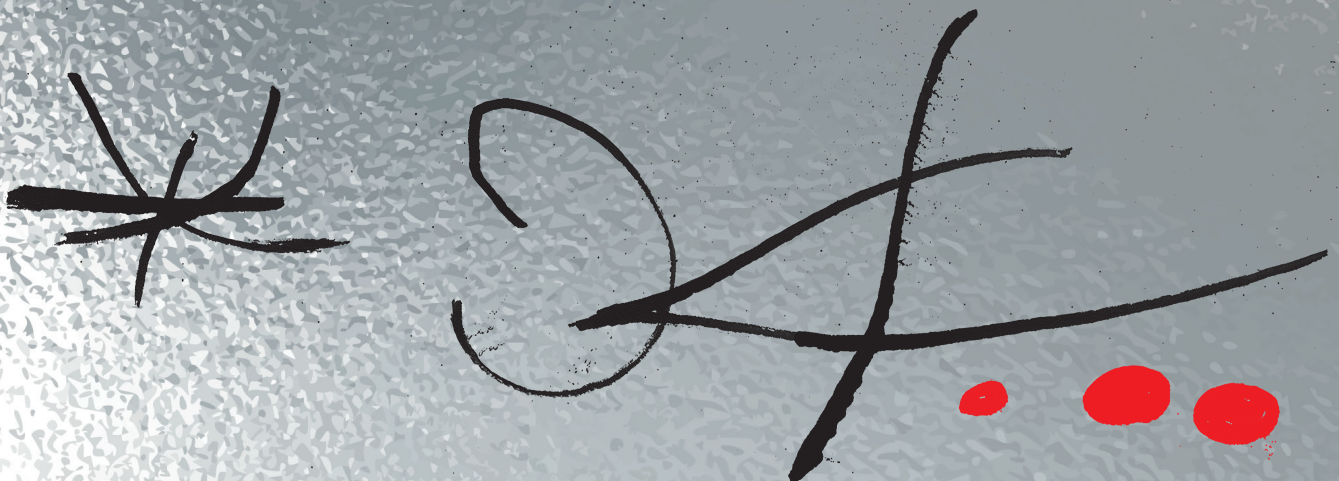
Alejandro Alonso Díaz

Amb la col·laboració de:

B Sabadell
Fundació

¹ Michael Marder, *Energy Dreams: Of Actuality*, Columbia University Press, 2017.

Nota de premsa

La Fundació Joan Miró presenta *de les 18.12 a les 17.48*, el nou cicle d'exposicions de l'Espai 13 per al 2026: una exploració sobre energia, infraestructures i espacialitat.

Comissariat per Alejandro Alonso Díaz, el programa tracta sobre les dimensions immaterials de l'energia, els seus cicles i el seu impacte en els espais i les infraestructures que habitem. El títol, que al·ludeix a les hores del crepuscle del primer i l'últim dia del cicle, traça un arc en la nit des del qual pensar el flux constant entre llum i fosc, productivitat i repòs, així com els fluxos energètics que determinen la logística, el consum i la distribució.

El cicle inclou quatre exposicions de nova producció dels artistes Huaqian Zhang, Michael Kleine, Ghislaine Leung i Victor Ruiz Colomer.

A més de les quatre exposicions, aquesta edició també inclou una intervenció al vestíbul de la Fundació a càrrec de l'artista i editora de Divided Camilla Wills.

Barcelona, 5 de febrer de 2026. La Fundació Joan Miró presenta, per a l'any 2026, **de les 18.12 a les 17.48**, el cicle d'exposicions de l'Espai 13 amb la **col·laboració de la Fundació Banc Sabadell**. El comissari del cicle, **Alejandro Alonso Díaz**, és director de fluent, una organització artística de Santander, i curador independent que destaca per la seva sensibilitat articulant teoria, escriptura i comissariat d'exposicions. La seva proposta s'endinsa en els sistemes i les estructures que regulen forces i processos materials, on els desitjos immaterials es consumeixen, perpètuament en flames. Coincidint amb la capitalitat mundial de l'arquitectura, el cicle s'ha concebut com una sèrie d'intervencions espacials i materials que qüestionen quin és el paper de l'energia en les convencions sistèmiques, en què la seva materialitat queda determinada pel consens social, els marcs legals i les estructures econòmiques que generen marcs de productivitat i destrucció simultanis.

Prenent l'hora en què el sol es pondrà el primer i l'últim dia del cicle com una imatge poètica però també com una condició infraestructural, la temporada expositiva aprofundeix en la naturalesa cíclica i de reciprocitat que organitza els nostres dies i els fluxos energètics que els travessen. Assenyalant certs moviments, patrons i cicles, els elements infraestructurals apareixen com l'espai que reproduïx tant el continu de l'opressió com la possibilitat constant de renovació.

En paraules del comissari, la seva pràctica «aborda la noció d'energia com un eix des del qual estudiar les estructures i els principis organitzatius que vinculen les condicions materials i immaterials de la vida, amb una atenció especial a les variables estètiques, lingüístiques i performatives que travessen aquest camp d'estudi». El cicle es concep com «un espai de negociació (material, sistèmica, emocional, administrativa i social) en què l'energia també apareix com un espai negatiu o buit i es manifesta com a decadència, repòs i mancança».

El cicle inclourà quatre exposicions de nova producció dels artistes Huaqian Zhang, Michael Kleine, Ghislaine Leung i Victor Ruiz Colomer, amb la qual cosa es reforcen els vincles entre les escenes local i internacional. Les seves propostes qüestionen com l'energia circula a través de convencions normatives que poden ser alterades, i com els seus ritmes i mètriques donen forma a una mena de coreografia col·lectiva massiva, un teatre d'operacions logístiques.

La temporada comença amb **Huaqian Zhang** i culmina amb **Victor Ruiz Colomer**, dos dels artistes barcelonins més rellevants de la seva generació, i també inclou les exposicions de **Michael Kleine** i **Ghislaine Leung**, que continuen explorant la circulació energètica a través de l'espai i les estructures que condicionen la nostra existència. Junta-ment amb les quatre exposicions que conformen aquesta sèrie expositiva de l'Espai 13, el cicle es completa amb una intervenció al vestíbul de la Fundació a càrrec de l'artista i editora de Divided **Camilla Wills**.

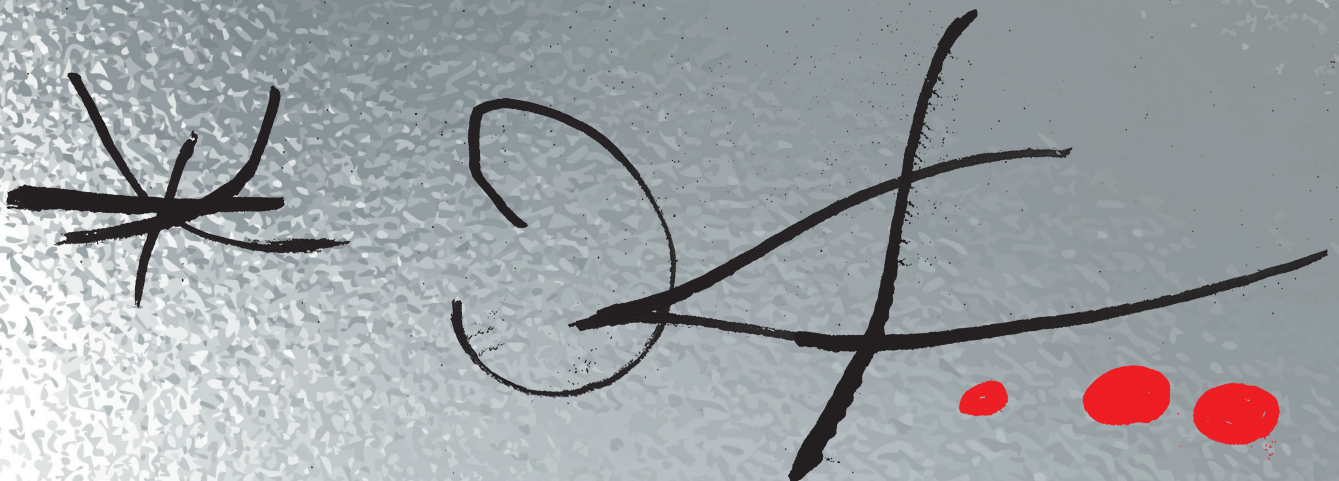
Espai 13: més de quatre dècades d'art emergent

L'Espai 13 de la Fundació Joan Miró és un programa expositiu dedicat a *pratiques artistiques* i comissariats emergents. Respon a la voluntat de Joan Miró de crear un espai on les noves generacions poguessin mostrar les seves produccions. Des que va arrencar el 1978 a l'Espai 10 de la Fundació, fa més de 45 anys, el nostre programa d'art emergent acumula una àmplia trajectòria de promoció del talent local, nacional i internacional. Amb els anys, l'Espai 13 ha esdevingut un veritable punt d'inflexió en les carreres artístiques i professionals de molts dels participants, per als quals ha suposat un salt important cap a la professionalització i el reconeixement sectorial.

Com a observatori i baròmetre de l'evolució de l'art emergent, l'Espai 13 confia a joves professionals el comissariat d'un cicle anual de quatre exposicions individuals a partir d'una temàtica que permeti entendre millor qüestions relatives a la pràctica artística contemporània.

Des de fa 13 anys, la Fundació Banc Sabadell col·labora de manera continuada amb l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró impulsant la projecció professional d'artistes i comissaris emergents.

Comissariat

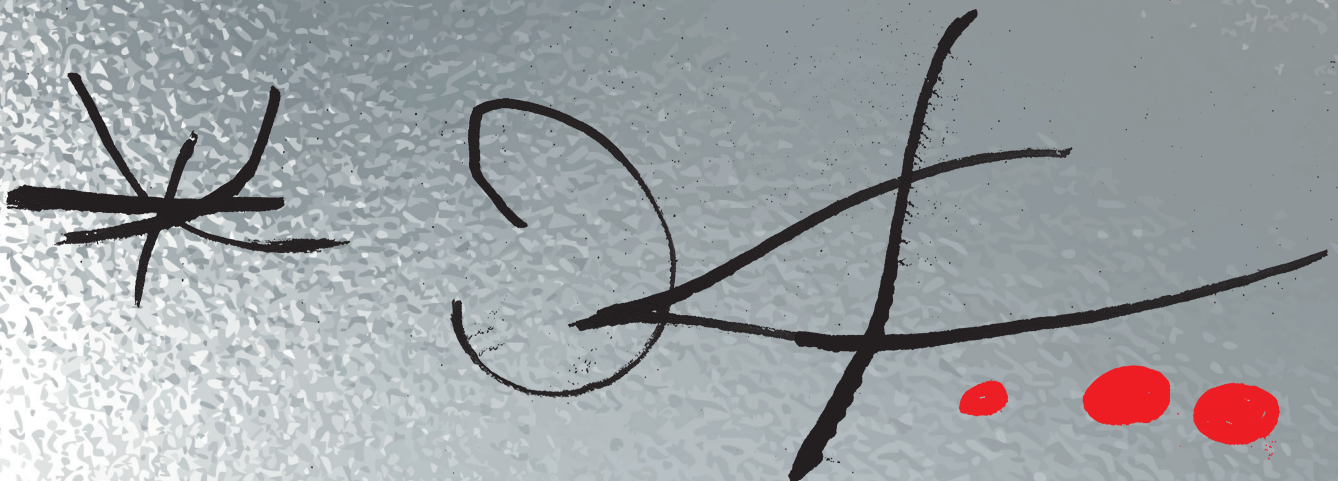

Alejandro Alonso Díaz

Alejandro Alonso Díaz és comissari i escriptor. Des de 2017 dirigeix fluent, una organització sense ànim de lucre dedicada a l'art contemporani. La seva pràctica considera la semiòtica de l'energia com un espai des del qual estudiar les estructures i els principis organitzatius que vinculen les condicions materials i immaterials de la vida, prestant especial atenció a les variables estètiques, lingüístiques i performatives que travessen aquest camp d'estudi. Ha comissariat projectes i realitzat

recerques per al Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia (Madrid), la Fundação Calouste Gulbenkian (Lisboa), la Documenta 15 (Kassel), la Fundación Botín (Santander) i la Foundation KADIST (París), entre altres institucions i museus. La seva escriptura es mou entre diferents gèneres, sobretot de la teoria a la poesia, i les seves obres han estat àmpliament publicades per e-flux, Sternberg Press, Mousse Magazine, Frieze, Concreta o Terremoto.

Artistes

Huaqian Zhang

ARNA

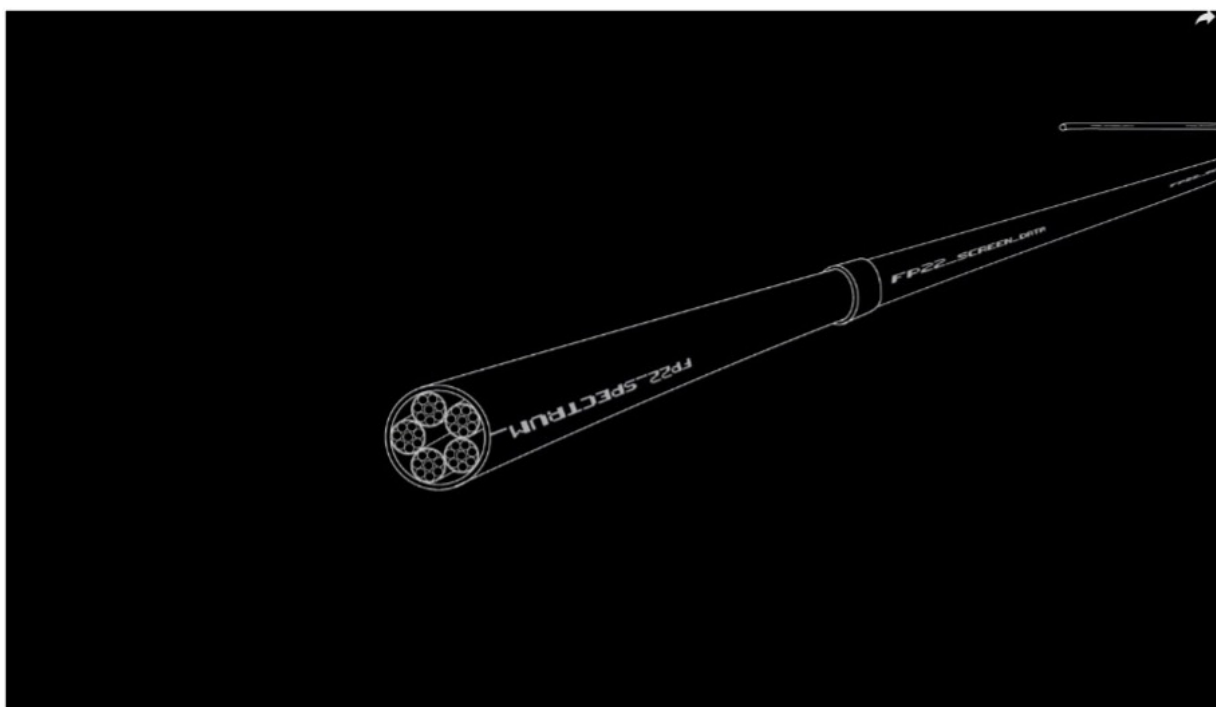
Del 6 de febrer al 6 d'abril de 2026

Amb la calor, els sentits s'agusen. Albirem no tan sols el que ens amenaça, sinó el que ens revitalitza, el que ens fa sentir més vius.

La instal·lació de Huaqian Zhang parteix d'una recerca sobre la temperatura i el so que aprofundeix en la manera com la percepció s'obre pas per canals somàtics, més enllà del llenguatge. Quan mirem aquesta escultura lumínica, no es produeix cap tipus de claror, sinó una mena de sobreexposició: contorns que s'esvaeixen, vores que brillen, imatges que ondulen i fluxos energètics que resisteixen la fixació.

Huaqian Zhang viu i treballa a Barcelona. La seva pràctica combina la creació pròpia amb la producció de projectes de tercers. Ha format part del Departament Exotèric, el programa d'autoformació del MACBA (2017-2018), i de JAI, Institut de Pràctiques Artístiques, a Tabakalera i Artium (2024). Ha impartit tallers a Can Felipa Arts Visuals (2021) i Sant Andreu Contemporani (2023). La seva obra s'ha pogut veure en exposicions col·lectives, com *Mapes d'allò que pot venir* (2022), i també en mostres individuals, com *Tot el mal*, a Malpaís (2023), i *Sobreescalfament*, a Dilalica (2024). Ha rebut el premi Art Jove Creació (2022), la beca Barcelona Crea (2023) i la Beca de Producció d'Hangar (2025). Actualment, és artista resident a Hangar (2021-2026).

Huaqian Zhang,
Enhancer (Potenciador),
2022 (captura de vídeo)
Cortesia de l'artista.

Michael Kleine

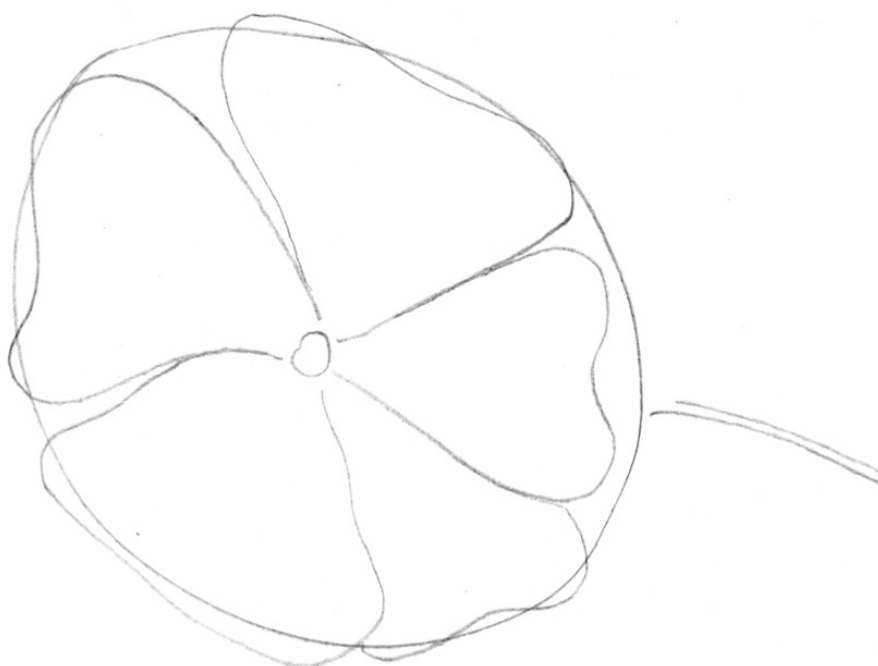
Del 22 d'abril al 5 de juliol de 2026

Partint de l'ús d'objectes històrics procedents del Museu Frederic Marès, Michael Kleine crea una escenografia en què elements com la intensitat de la llum, la circulació per la sala o l'acústica defineixen la presència en l'espai. Entenent l'energia com un flux històric que també es manifesta des de la dimensió espiritual, aquesta pràctica escenogràfica suposa una mena d'embolcall que desestabilitza el subjecte individual.

En l'obra de Kleine, els objectes se solen desarrelar de les seves realitats originals per resignificar-se mitjançant una sèrie de mecanismes escenogràfics. En els seus nous marcs de significació, aquests objectes encara contenen una part de la seva vida passada, al mateix temps que passen a formar part d'una altra configuració ontològica.

Michael Kleine viu i treballa a Berlín. La seva pràctica es mou entre mitjans que inclouen l'arquitectura, la performance, l'escenografia, la música i l'escultura, en estret diàleg amb el lloc i el context expositiu. En la seva obra, els objectes sovint es desarrelen de les seves realitats originals i es resignifiquen mitjançant una sèrie de mecanismes d'enquadrament. En els seus nous marcs, continuen formant part de les seves vides passades com a escenografies teatrals, matèria orgànica o objectes trobats, a la vegada que es tornen elements integrals d'una obra total.

Kleine ha exposat a la Triennial Bàltica (Vilnius), al Bonner Kunstverein, al KV Kunstverein de Leipzig, a la Volksbühne de Berlín, al Schinkel Pavillon de Berlín, a la Staatsoper d'Hamburg, a la Sammlung Klosterfelde d'Hamburg, a la Triennial de Ruhr (Bocum), al Theater Basel, a Museion (Bozen) i a la Biennial d'Art de Venècia, entre altres contextos i institucions.

Michael Kleine,
In der Blumenhalle
(Al saló de les flors), 2024
Cortesia de l'artista.

Ghislaine Leung

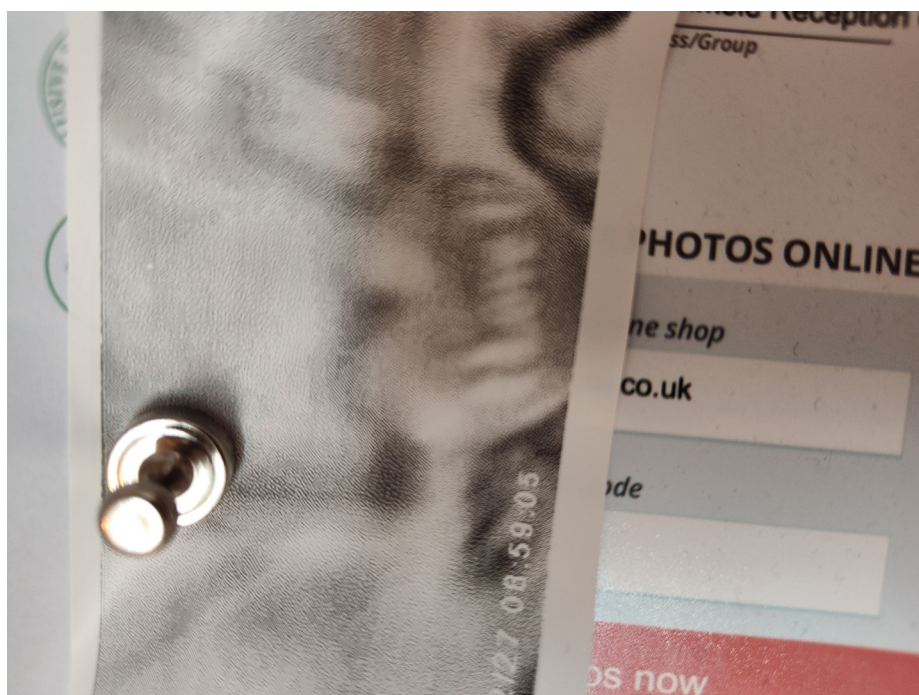
Del 17 de juliol al 18 d'octubre de 2026

Ghislaine Leung construeix la seva pràctica a partir d'una sèrie de partitures que defineixen la naturalesa de cada obra. Aquestes partitures responen a les condicions de les estructures en què s'exhibeixen i revelen les seves –nostres– pròpies limitacions dins del sistema.

A partir d'una sèrie de paràmetres que regeixen el funcionament de la Fundació Miró, l'exposició de Leung se centra en la dependència mútua, i examina la vulnerabilitat de les estructures i la manera com hi circulem.

Ghislaine Leung viu i treballa a Londres. Partint d'un enfocament rigorosament conceptual però al mateix temps profundament personal, Leung se centra en els aspectes reproductius de la tasca institucional que modelen de manera decisiva el resultat de la producció i recepció artística però que normalment no són visibles. La seva obra se serveix d'instruccions per punts per redistribuir radicalment i compondre els termes de la producció artística. Per a Leung, les limitacions —percebudes com a personals, institucionals, estructurals o sistèmiques dels paràmetres del sector— entren en joc com un mitjà per «instituir» de manera diferent. Leung ha fet exposicions individuals a la Kunsthalle de Basilea, la Renaissance Society de Chicago, Simian (Copenhaguen), Maxwell Graham (Nova York), Ordet (Milà), el Museum Abteiberg de Mönchengladbach (Alemanya), Cabinet (Londres), Netwerk (Aalst, Bèlgica), la Kunstlerhaus de Stuttgart, Chisenhale (Londres), Reading International (Reading, Regne Unit), Cell Project Space (Londres) i WIELS (Brussel·les).

Ghislaine Leung.
Entorn de treball de
Ghislaine Leung, 2026.
Cortesia de l'artista.

Victor Ruiz Colomer

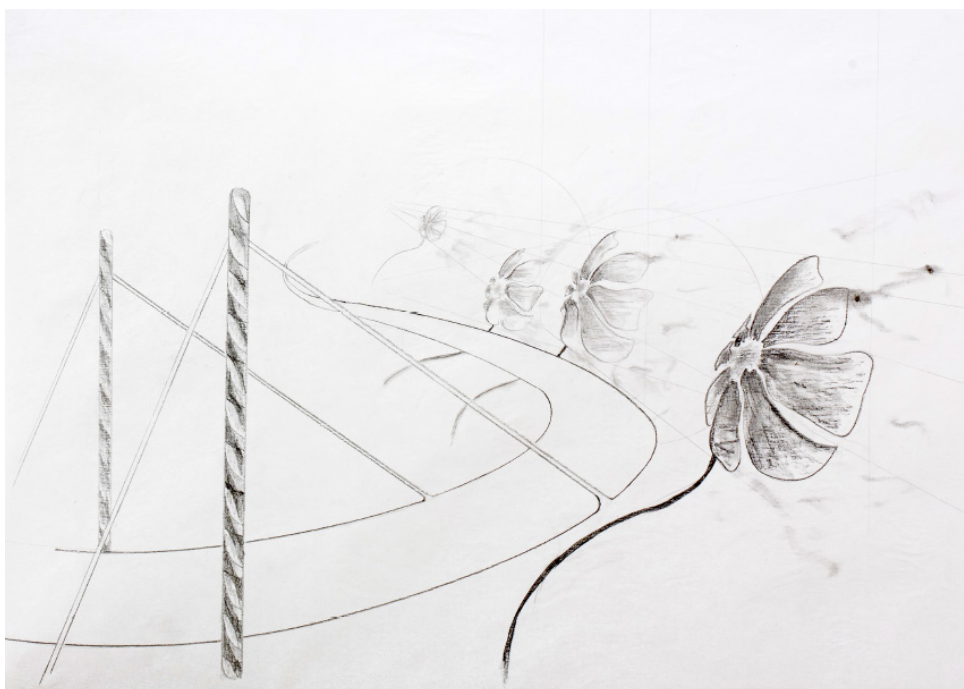
Del 30 d'octubre de 2026 al 17 de gener de 2027

Partint del seu interès per les possibilitats cinètiques de l'arquitectura de la Fundació Miró i per la manera com aquestes incideixen en la circulació per l'edifici, l'exposició de Victor Ruiz Colomer està impulsada pel seu interès per la termodinàmica, que el porta a buscar lliscaments que trenquin amb l'ús normatiu de l'espai.

En els últims anys, l'obra de Ruiz Colomer s'ha centrat en la creació espacial, i ha proposat sistemes i estructures que experimenten amb les seves relacions perceptuals. D'aquesta manera, la materialitat en la circulació del valor, la invenció de formes d'anotació i escriptura dins de dinàmiques pedagògiques i autogestionades, i el consum d'energia són aspectes recurrents de la seva pràctica.

Victor Ruiz Colomer viu i treballa a Barcelona. La seva pràctica se centra en el fer espacial, un terme mitjançant el qual proposa sistemes i estructures que experimenten amb llurs relacions perceptives.

Recentment, ha presentat la seva obra a La Casa Encendida (Madrid, 2026), Can Felipa (Barcelona, 2026), el Centre de Lectura (Reus, 2025) i fluent (Santander, 2024). Ha fet projectes amb Cordova (Barcelona, 2019, i Basilea, 2023) i ha participat en exposicions col·lectives a Cibrián, CentroCentro i el CAPC, entre altres. En Victor és membre de Foc, un espai gestionat per artistes a Barcelona.

Victor Ruiz Colomer,
Mountain-cum-Battery
(Muntanya convertida
en bateria), 2022
Cortesia de l'artista.

Camilla Wills

Del 14 de juliol de 2026 al 17 de gener de 2027

De manera excepcional, el cicle incorpora una intervenció de l'artista i editora Camilla Wills al vestíbul de la Fundació. La participació de Camilla Wills en el cicle desbordarà l'espai del vestíbul per activar altres formes de circulació que transcendeixen les parets de la Fundació. La seva intervenció impregnarà tot el cicle del projecte, publicació final inclosa, i funcionarà com una imatge frontissa entre els artistes i la publicació, entre el museu i la ciutat.

Centrada a fer circular els discursos i la literatura del món de l'art i l'acadèmia, la seva presència es materialitzarà en una intervenció al vestíbul. Aquesta premissa circulatòria travessa el cicle i la seva sensibilitat infraestructural des d'una lògica de distribució i circularitat, i dona espai a la predisposició natural del cos social a continuar en moviment.

Camilla Wills viu i treballa a Londres. Amb Eleanor Ivory Weber, Wills va fundar Divided Publishing el 2019. Publiquen escrits d'artistes, teoria crítica, filosofia, poesia i ficció. El seu objectiu és distribuir de manera àmplia i activa discursos i literatura emergent en el món artístic i acadèmic en format de tapa tova. La pràctica artística de Wills es desenvolupa en un pla editorial que és similar a la seva feina com a editora. El seu objectiu és publicar textos d'artistes, teoria crítica, filosofia, poesia i ficció, i difondre'ls activament i àmpliament.

Informació general

Consulteu tota la **informació pràctica** per a la visita a la Fundació Joan Miró a l'enllaç següent:
www.fmirobcn.org/ca/visita

Podeu descarregar-vos l'aplicació **Bloomberg Connects** per descobrir els espais i les obres del museu

Accessibilitat:

Imatges disponibles per a la premsa i dossier digitalitzat a la nostra sala de premsa virtual:
www.fmirobcn.org/premsa

Contacte de premsa:

laura.rigal@fmirobcn.org
+ 34 681 055 559

Espai 13

Fundació Joan Miró

Parc de Montjuïc
Barcelona

Centre d'Estudis
d'Art Contemporani